

N Vloeibare brandstoffen A2
MH/ND/AS
909-2023

Brussel, 3 oktober 2023

ADVIES

over

**EEN ONTWERP VAN KONINKLIJK BESLUIT TOT VASTSTELLING VAN
BIJZONDERE REGELS INZAKE DE AANDUIDING VAN DE HOEVEELHEID
BIJ HET IN DE HANDEL BRENGEN VAN BEPAALDE VLOEIBARE
MOTORBRANDSTOFFEN EN ANDERE VLOEIBARE BRANDSTOFFEN**

(goedgekeurd door het bureau op 20 juni 2023,
bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 3 oktober 2023)

Bij brief van 28 april 2023 heeft dhr. Pierre-Yves Dermagne, minister van Economie, het advies van de Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van bijzondere regels inzake de aanduiding van de hoeveelheid bij het in de handel brengen van bepaalde vloeibare motorbrandstoffen en andere vloeibare brandstoffen. Het advies van de Hoge Raad wordt gevraagd binnen een termijn van twee maanden.

Na elektronische raadpleging van de betrokken beroepsorganisaties heeft het bureau van de Hoge Raad op 20 juni 2023 onderstaand advies uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de algemene vergadering van de Hoge Raad op 3 oktober 2023.

CONTEXT

Het ontwerp van koninklijk besluit heft het koninklijk besluit van 2 maart 2007 tot vaststelling van bijzondere regels inzake de aanduiding van de hoeveelheid bij het op de markt brengen van sommige motorbrandstoffen en vloeibare brandstoffen in bulk op en vervangt het.

De Hoge Raad wordt geraadpleegd overeenkomstig artikel VI.9, §2 van het Wetboek van economisch recht.

ALGEMENE STANDPUNTEN

Hoewel artikel 1 preciseert dat het koninklijk besluit tot doel heeft om voor meer transparantie te zorgen bij het verhandelen van bepaalde vloeibare motorbrandstoffen en brandstoffen “*met het oog op het bevorderen van een eerlijke marktwerking*”, wordt er in de overwegingen van het ontwerp van koninklijk besluit niet duidelijk aangegeven waarom het toepassingsgebied wordt uitgebreid ten opzichte van het koninklijk besluit van 2 maart 2007. De bijlage van het ontwerp-KB vervangt artikel 1, §1 van het koninklijk besluit van 2 maart 2007, dat beperkt was tot benzine 95 en 98 RON, gasolie voor verwarming en gasolie-diesel (voorheen gasolie extra), lampolie, butaan, propaan en LPG. Uit deze bijlage blijkt duidelijk dat naast de bovengenoemde brandstoffen voortaan ook de “nieuwe” vloeibare brandstoffen (B10, B20, B30, XTL,) worden beoogd, bovenop de vloeibare brandstoffen die in 2007 reeds op de markt waren en die niet onder het toenmalige toepassingsgebied vielen (zoals mariene gasolie, zware stookolie, kerosine en luchtvaartbenzine). Dit lijkt te impliceren dat voor deze brandstoffen voortaan altijd het mechanisme van temperatuurcompensatie zou moeten worden toegepast. De praktijk leert dat dit niet altijd mogelijk is. Voor zware stookolie bestaat er bijvoorbeeld geen vloeistofmeetinstallatie en gebeuren de laad- en losoperaties steeds op gewicht. Wat de mariene gasolie betreft, gebeurt de levering aan zeeschepen bijna uitsluitend op meting (aflezen van de begin- en eindstanden van de digitale meetklokken). Wat de categorie “andere” betreft, bestaat er momenteel zelfs geen wettelijke basis om ethanol E85 als brandstof op de Belgische markt te brengen.

SPECIFIEKE BEMERKINGEN

Artikel 3

Het is aangewezen om, zoals in het koninklijk besluit van 2 maart 2007, leveringen per gewicht expliciet uit te sluiten van het toepassingsgebied van het koninklijk besluit.

Artikel 4, §3

Het koninklijk besluit van 2 maart 2007 laat toe de reële densiteit te meten (art. 1, §2). Het is aangewezen om de mogelijkheid te behouden om de reële densiteit te meten en te gebruiken. Ten eerste worden massameters immers soms gebruikt om het volume te leveren aan 15°C. De huidige telwerken kunnen slechts één densiteit aan, nl. de reële, om deze om te rekenen van massa naar volume. Een tweede vaste densiteit die moet worden herleid naar het volume bij 15°C is dus niet mogelijk. Daarnaast gebeuren het vervoer via pipeline en treinbeladingen momenteel aan gemeten densiteit.

Artikel 4, §4

De identificatiecodes opgesomd in de tabel in bijlage waarnaar het artikel verwijst, zijn voor meerdere producten verschillend van deze die voorzien zijn in het koninklijk besluit van 2 maart 2007. De nieuwe identificatiecodes zijn gewijd aan één enkel product en laten niet langer toe dat producten met dezelfde densiteit onder één code worden gegroepeerd. Zo wordt de huidige code “LAMP” voor lampolie “LAMP A” of “LAMP B”, terwijl deze nochtans dezelfde densiteit hebben (800 kg/m³). Hetzelfde geldt voor “DIESEL”, wat voortaan “B7” of “B10” wordt. Enkel voor butaan, propaan en LPG blijft de identificatiecode ongewijzigd. Voor verdelers van diesel is dit een nieuwe verandering, die bovendien zeer verwarrend is. Rode gasolie die voldoet aan de Europese dieselnorm EN590 wordt momenteel bijvoorbeeld geïdentificeerd met de code “DIESEL OR” (OR = off road) of “DIESEL ROOD”, terwijl dit vroeger “GASOIL EXTRA” was. Gezien het beperkt aantal karakters dat voor de code is voorzien in het telwerk, kan niet de officiële benaming zoals opgenomen in het koninklijk besluit van 14 augustus 2021 (“*gasolie-diesel B7 gebruikt voor de niet voor de weg bestemde toepassingen*”) worden gegeven. Volgens het ontwerp-KB zou voor dit type gasolie voortaan de code “GASOIL A” moeten worden gebruikt, ook al gaat het niet om een verwarmingsgasolie, maar om een B7.

Artikel 6, §1, 4°

De vermelding van de identificatiecode op de laadbon (en op de losbon, cf. art. 7, §1, 3°) is tot op heden facultatief. Het koninklijk besluit van 2 maart 2007 bepaalt immers dat “*de wettelijke benaming, de minimale afkorting of het letterwoord*”, wat overeenstemt met de identificatiecode, moet worden vermeld. Tenzij artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 juli 2018 gewijzigd bij het koninklijk besluit van 14 augustus 2021 wordt opgeheven, betekent dit dat naast de identificatiecode ook de wettelijke benaming zal moeten worden vermeld, wat tot verwarring zou kunnen leiden. Nemen we opnieuw het bovenstaande voorbeeld van de rode gasolie (maximaal zwavelgehalte van 10 ppm), dan zou de identificatiecode “GASOIL A” moeten worden vermeld naast “*gasolie-diesel B7 gebruikt voor de niet voor de weg bestemde toepassingen*”, wat zeer verwarrend lijkt.

Artikel 6, §1, 7°

De vermelding van de waarde van de referentie-massadichtheid op de laadbon (en op de losbon, cf. art. 7, §1, 6°) biedt geen toegevoegde waarde, aangezien deze reeds is opgenomen in de tabel in bijlage bij het ontwerp van koninklijk besluit. Het zou beter zijn hier te vermelden “*de gemeten massadichtheid bij 15°C indien gebruik wordt gemaakt van een metrologisch goedgekeurde dichtheidsmeter die deel uitmaakt van de vloeistofmeetinstallatie*”.

Artikel 6, §2

Er dient op te worden gewezen dat dit lid met betrekking tot de GDPR lijnrecht ingaat tegen de doelstelling van administratieve vereenvoudiging.

Artikel 7, §1, 3°

Hier wordt dezelfde opmerking geformuleerd als deze vermeld bij artikel 6, §1, 4°.

Artikel 7, §1, 7°

Een vloeistofmeetinstallatie laat niet toe om de locatie van de levering te kennen. Slechts een beperkt aantal telwerken zijn gekoppeld aan een boordcomputer die deze informatie ontvangt, en zelfs dan kan de boordcomputer deze informatie niet doorsturen naar het telwerk om ze af te drukken. In de praktijk worden de adresgegevens op het bureau voorgedrukt op de leverbon. De gegevens vermeld onder de punten 1 tot 6 worden vervolgens afgedrukt vanaf het telwerk. Het lijkt dan ook gepast hier te verduidelijken dat deze adresgegevens niet door het meetsysteem zelf moeten worden afgedrukt.

Artikel 7, §2

Hier wordt dezelfde opmerking geformuleerd als deze vermeld bij artikel 6, §2.

Artikel 7, §3

Technisch gezien is het niet mogelijk om aan de hand van een inrichting die deel uitmaakt van de vloeistofmeetinstallatie een logboek te genereren waarin de leveringsadressen worden geregistreerd. Het doel van een telwerk van een vloeistofmeetinstallatie is de te meten hoeveelheden correct te meten. Het is echter geen toestel dat voor administratieve doeleinden kan worden gebruikt.

BESLUIT

De Hoge Raad is niet gekant tegen het ontwerp van koninklijk besluit, maar vraagt dat het toepassingsgebied strikter zou worden gedefinieerd en dat er rekening zou worden gehouden met de andere opmerkingen die in dit advies worden uitgewerkt in verband met de mogelijkheid om de reële densiteit te meten en te gebruiken, de identificatiecodes van de producten, de vermelding van de waarde van de referentie-massadichtheid, de naleving van de GDPR, de locatie van de levering en het logboek. Het is niet de bedoeling om de administratieve last voor ondernemingen in de sector te doen toenemen of nieuwe verplichtingen op te leggen die technisch niet haalbaar zijn en/of geen toegevoegde waarde vertegenwoordigen.
